

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2023:003479
Datë: 15.04.2024
Numri i dokumentit: 05571235

Në çështjen juridike të : AC-I-23-0043-A0001

Paditësi

F G, fshati B, Podujevë

Kundër:

E paditura/Ankuese

N.SH “Zahir Pajaziti” (në likuidim), e përfaqësuar nga **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, rr. “Dritan Hoxha”, nr.55, Lakrishte, Prishtinë

Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (DHPGJS), i përbërë nga Mr.sc. Sahit Sylejmani, gjyqtar kryesues, Ilmi Bajrami dhe Diellza Hoxha, gjyqtarë, duke vendosur lidhur me ankesën e të paditurës të paraqitur kundër Aktgjykimit të shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-2707, të datës 11 janar 2023, pas seancës vendimmarrëse të mbajtur më 12 prill 2024, lëshon këtë:

AKTGJYKIM

1. Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.
2. Vërtetohet Aktgjykimi i shkallës së parë të DHPGJS-së, C-IV-14-2707, i datës 11 janar 2023.
3. Nuk caktohen taksa gjyqësore për procedurën ankimore.

Rrethanat procedurale dhe faktike

Me datë 11 prill 2014, ankuesi kishte paraqitur një kërkesë për shqyrtimin e vendimit të Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN046-0050 të datës 24 mars 2014, me të cilin vendim kërkesa e paditësit për kompensim për 3 pagat e fundit të papaguara në shumën prej 690.00 euro për periudhën nga janar 2006 deri në mars 2006 ishte refuzuar si e pavlefshme, për faktin se në bazë të nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar e njëjta ishte parashkruar. Në kërkesë theksohet se vendimi i ankimuar është përfshirë me vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike si dhe shkelje të së drejtës materiale. Paditësi konsideron se kërkesa e tij nuk është parashkruar ashtu siç e ka vlerësuar Autoriteti i Likuidimit. I njëjti i kishte propozuar gjykatës që të aprovet kërkesa e tij si e bazuar apo i njëjti vendim të priset dhe çështja të kthehet në rivendosje në AKP.

Kërkesës i kishte bashkëngjitur këto prova: një shkresë të Shoqatës Sindikale të FA “Zahir Pajaziti” në Podujevë të datës 26 shkurt 2007, një listë me llogaritjen e tri pagave të papaguara të paditësit ashtu siç e parasheh ligji, formularin për parashtrimin e kërkesës jo pronësore në likuidim, listën e pagave të mbetura borxh për punëtorin F G, kopjen e librezës së punës së paditësit, njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit të datës 24 mars 2006 si dhe vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN046-0050 të datës 24 mars 2014.

Me datë 10 mars 2022, AKP-ja kishte paraqitur mbrojtjen e saj në të cilën kishte theksuar se parashtruesi nuk ka treguar se cili nen i Ligjit për AKP-në është shkelur nga Autoriteti i Likuidimit në marrjen e vendimit dhe në këtë mënyrë ka shkelur nenin 74.2. të Ligjit për DHPGJS-në i cili parashikon se ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të Autoritetit të Likuidimit duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin për AKP-në. AKP-ja kishte konsideruar se kërkesa e paditësit do të duhej të ishte paraqitur në ndonjë gjykatë apo ndonjë autoritet kompetent brenda tre vjetëve nga momenti kur N.SH nuk ka përmbushur ndaj parashtruesit obligimet e saj që rrjedhin nga marrëdhënia e punës që është tre vjet nga koha kur parashtruesi kishte fituar të drejtën për të parashtruar kërkesën për të kërkuar dëmshpërblim për rrogat e papaguara që është janar 2006. Andaj, AKP-ja kishte propozuar që të refuzohet ankesa e paditësit si e pabazuar dhe të vërtetohet vendimi i ankimuar i Autoritetit të Likuidimit. Mbrojtjes i kishte bashkëngjitur vendimin e ankimuar të Autoritetit të

Likuidimit me nr. PRN046-0050 të datës 24 mars 2014 si dhe vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit.

Me datë 30 mars 2022, AKP-ja kishte paraqitur një përgjigje në të cilën kishte përsëritur pretendimet si në ankesën e paraqitur me 11 prill 2014 dhe i kishte bashkëngjitur përgjigjes formularin për parashtrimin e kërkesës jo pronësore në likuidim si dhe njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 24 mars 2006.

Me datë 22 prill 2022, AKP-ja kishte paraqitur kundërpërgjigje në të cilën i kishte përsëritur pretendimet e saj si në mbrojtje dhe i kishte propozuar gjykatës që të refuzohet parashtrësia e paditësit si e pabazuar dhe të vërtetohet vendimi i ankimuar. Kundërpërgjigjes i kishte bashkëngjitur vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit si dhe listën përfundimtarë të punëtorëve të cilët ishin përfitues të 20%.

Me datë 11 janar 2023, shkalla e parë e DHPGJS-së me Aktgjykimin C-IV-14-2707 kishte aprovuar si të bazuar ankesën e paditësit, duke obliguar AKP-në që ankuesit në emër të kompensimit të tri pagave të papaguara t'i paguaj shumën prej 690.00 euro. Në arsyetimin e këtij Aktgjykimi theksohet se në rastin konkret ankuesi kishte arritur që të dëshmoj se ka qenë punëtor i N.SH-së në kohën e privatizimit të tij dhe se marrëdhënia e punës i ka pushuar si rrjedhojë e vendimit/veprimit të AKP-së. AKP-ja asnjëherë nuk e kishte kundërshtuar shumën e kërkuar nga ana e ankuesit, respektivisht nuk e kishte argumentuar të kundërtën me çka ankuesit do ti mohohet e drejta në kompensimin e pagave. Lista e pagave, librezja e punës dhe njoftimi i parashtruar nga ankuesi si dhe lista e punëtorëve argumentojnë faktin se i njëjti ka qenë punëtor aktiv i N.SH-së deri me datën e privatizimit, respektivisht 24 mars 2006, kohë kjo kur edhe u privatizua N.SH-ja. Andaj nga arsyet e cekura më lartë, gjykata konsideron se ankuesi ka arritur që të dëshmoj të drejtën në kompensim të tri pagave të papaguara.

Me datë 30 janar 2023, AKP-ja (ankuesja) kishte paraqitur një ankesë kundër Aktgjykimit C-IV-14-2707 të datës 11 janar 2023 (Aktgjykimi i ankimuar), duke i propozuar Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së që të ndryshoj Aktgjykimin e ankimuar dhe të vërtetoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit. Në ankesë theksohet se gjykata gjatë shqyrtimit të çështjes ka ngatërruar dy çështje krejtësisht të ndryshme nga njëra tjetra dhe atë se ekzistojnë dy afate të ndryshme të parashkrimit të cilat Autoriteti i Likuidimit e ka për obligim t'i pranoj dhe përmes të cilave Autoriteti i Likuidimit aplikon në mënyrë të drejtë ligjin. Afati i parë ka të bëjë me "Afatin për parashtrimin e kërkesave" që është afat për të dorëzuar një dëshmi të kërkesës në procedurë të likuidimit dhe

afati i dytë që ka të bëj me natyrën (meritat) e të drejtës të cilën parashtruesi ka kërkuar të zbatohet në kërkesë. Dy afatet e lartcekura janë të ndara dhe të dallueshme dhe një kreditor duhet t'i përmbushë të dy afatet në mënyrë të kërkesa e tij të pranohet. Andaj, Autoriteti i Likuidimit fton DHPGJS-në që të lëshohet edhe njëherë në shqyrtim të çështjes në fjalë dhe të konsideroj argumentet e Autoritetit të Likuidimit që kanë të bëjnë me kufizimet e të drejtave të parashtruesve e që këto kufizime Autoriteti i Likuidimit është i obliguar që t'i zbatoj ex officio. Andaj, Kolegjit të Apelit i kishte propozuar si më lartë. Ankesës i kishte bashkëngjitur Aktgjykimin e ankimuar, vendimin e Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN046-0098 të datës 27 nëntor 2013 dhe vendimin për emërimin e anëtarëve të Autoritetit të Likuidimit të datës 1 nëntor 2022.

Me datë 4 prill 2023, paditësi kishte paraqitur përgjigje në ankesën e AKP-së në të cilën i kishte propozuar gjykatës që të pranohet kërkesa e tij për 3 paga të papaguara. Përgjigjes i kishte bashkëngjitur njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 24 mars 2006, Aktgjykimin e ankimuar si dhe formularin e parashtrimit të kërkesës jo pronësore në likuidim.

Arsyetimi i ligjor

Ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore të procedurës.

Merita e ankesës dhe vlerësimi i Kolegjit të Apelit

Aktgjykimi i ankimuar i shkallës së parë të DHPGJS-së, është i saktë në rezultat dhe në arsyetimin ligjor, andaj duhet të vërtetohet.

Kolegji i Apelit vëren se kërkesa e paditësit për kompensimin e 3 pagave të papaguara për periudhën janar-mars 2006 në shumën prej 690.00 euro ishte refuzuar si e pavlefshme me arsyetimin se afati kohor kur paditësi kishte parashtruar kërkesën e tij për realizimin e së drejtës së tij të pretenduar, e njëjta ishte parashkruar

Paditësi në shkallë të parë kishte bashkëngjitur provat si në vijim: një shkresë të Shoqatës Sindikale të FA "Zahir Pajaziti" në Podujevë të datës 26 shkurt 2007, një listë me llogaritjen e tri pagave të papaguara të paditësit ashtu siç e parasheh ligji, formularin për parashtrimin e

kërkesës jo pronësore në likuidim, listën e pagave të mbetura borxh për punëtorin F G, kopjen e librezës së punës së paditësit, njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së paditësit të datës 24 mars 2006 si dhe vendimin e ankimuar të Autoritetit të Likuidimit me nr. PRN046-0050 të datës 24 mars 2014.

Shkalla e parë e DHPGJS, pas shqyrtimit të provave dhe shkresave të lëndës, kishte nxjerrë Aktgjykim me të cilin i kishte njohur paditësit të drejtën në kompensim të 3 pagave të fundit të papaguara për periudhën janar-mars 2006 në shumën prej 690.00 euro me arsyetimin se i njëjti kishte dorëzuar prova relevante që dëshmonin se N.SH në fjalë ka detyrim ndaj paditësit këtë shumë.

Kolegji i Apelit në rastin konkret vlerëson se shkalla e parë e DHPGJS kishte vepruar drejtë me rastin e marrjes së vendimit, ndërsa konsideron se ankesa e të paditurës është e pabazuar.

Kjo për faktin se nga librezat e punës së paditësit shihet që paditësi kishte ofruar shërbime për N.SH “Zahir Pajaziti” deri me 24 mars 2006, pra kur edhe ndërmarrja në fjalë ishte privatizuar.

Provë relevante në këtë rast ishin edhe listat e pagave të parashtuara si provë nga ankuesi si dhe njoftimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës që dëshmojnë faktin se i njëjti ka qenë punëtor i N.SH-së dhe se N.SH i ka mbetur borxh shumën e pretenduar prej 690.00 euro.

Sa i përket pretendimeve të së paditurës në ankesën e saj të paraqitur në shkallë të dytë, Kolegji i Apelit vlerëson se ashtu siç me të drejtë thekson shkalla e parë, e paditura nuk ka paraqitur asnjë argument me të cilin do të dëshmonte të kundërtën e asaj që ka provuar paditësi, pra për të vërtetuar faktin se paditësi nuk kishte ofruar shërbime punë për N.SH apo se N.SH nuk i ka mbetur borxh shumën që paditësi e pretendon.

Prandaj, duke u bazuar në këto që u thanë më lart, Kolegji i Apelit konsideron se shkalla e parë ka vepruar drejtë kur paditësit i ka njohur të drejtën në kompensim të 3 pagave të papaguara për periudhën e lartcekur dhe në shumën prej 690.00 euro.

Nga arsyet e cekura më lartë, ankesa e të paditurës refuzohet si e pabazuar dhe vërtetohet Aktgjykimi i ankimuar si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Nga se u tha më sipër në bazë të nenit 9.10 të LDHP-së është vendosur si në dispozitiv.

Taksat gjyqësore

Ankuesi tashmë e ka paguar taksën gjyqësore për procedurën ankimore me datë 15 shkurt 2023, andaj nuk do të caktohen taksa shtesë.

U vendos nga Kolegji i Apelit i DHPGJS-së më 12 prill 2024.

Mr.sc. Sahit Sylejmani, Gjyqtar Kryesues

_____